

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

08 mai 2013

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaş, r-nul Cahul Eremia Ana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Lebedenco împotriva Grădiniței-Creşă nr. 1 din s. Colibaş, r-nul Cahul şi Primăriei s. Colibaş, r-nul Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru şi repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curţii de Apel Bender din 27 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaş, r-nul Cahul Eremia Ana şi menținută hotărîrea Judecătoriei Cahul din 21 martie 2011,

C O N S T A T Ă :

La 06 februarie 2009, Lebedenco Maria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Grădiniței-Creşă nr. 1 din s. Colibaş, r-nul Cahul şi Primăriei s. Colibaş, r-nul Cahul, cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru şi repararea prejudiciului moral.

În motivarea acţiunii reclamanta a indicat că, a activat în calitate de educator la Grădinița-Creşă nr. 1 din s. Colibaş, r-nul Cahul.

Prin ordinul nr. 20 din 24 octombrie 2008, emis de directorul Grădiniței-Creşă nr. 1 din s. Colibaş, r-nul Cahul, s-a dispus reducerea numărului şi a statelor de personal. Tot în aceeaşi zi a fost emis ordinul nr. 21, prin care personalul a fost preavizat de reducerea din funcție.

Pînă la 28 decembrie 2008 reclamanta s-a aflat în concediu tehnic, iar prin ordinul nr. 171 din 29 decembrie 2008, a fost eliberată din funcția de educatoare în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Consideră reclamanta, ordinele menționate ilegale, deoarece dînsa are prioritate la păstrarea funcției avînd vechimea în muncă mai mult de 15 ani, precum și faptul că are la întreținere un copil minor.

De asemenea, menționează reclamanta, legislația în vigoare prevede că persoana ce urmează a fi concediată în urma reducerii de personal, trebuie să fie preîntîmpinată cu 2 luni înainte, iar în cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceluiași an calendaristic.

Luînd în considerație că, în perioada de 2 luni nu a fost concediată din funcție, conform prevederilor art. 88 alin. (2) Codul muncii, angajatorul nu era în drept să emită ordinul de concediere în perioada de un an calendaristic.

Mai indică reclamanta că, concedierea sa a avut loc fără acordul comitetului sindical, ceea ce contravine legislației în vigoare.

Solicită reclamanta, anularea ordinelor nr. 20 și 21 din 24 octombrie 2008 privind reducerea și preavizarea personalului, nr. 171 din 29 decembrie 2008 privind concedierea sa din funcție, restabilirea la lucru și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a depus cerere de majorare a pretențiilor, invocînd că prin decizia Curții de Apel Cahul din 24 februarie 2010 a fost casată hotărîrea Judecătoriei Cahul din 15 octombrie 2009 în baza căreia dînsa a fost restabilită și în aceeași zi, 24 februarie 2010 administrația pîrîtului a emis ordinul nr. 8, prin care repetat a fost concediată din funcția de educator în temeiul ordinului nr. 21 din 24 octombrie 2008 și art. 88 alin. (1) Codul muncii. Astfel, solicită reclamanta și anularea ordinului nr. 8 din 24 februarie 2010, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pe perioada 29 decembrie 2008 – 15 octombrie 2009 în mărime de 1 428 lei lunar, pentru perioada 24 februarie 2010 – 21 martie 2011 (ziua pronunțării hotărîrii) în mărime de 2355,75 lei lunar, încasarea cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 15 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 21 martie 2011 acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulate ordinele nr. 20 și 21 din 24 octombrie 2008, nr. 171 din 29 decembrie 2008 și nr. 8 din 24 februarie 2010 cu restabilirea Mariei Lebedenco în funcția de educator la Grădinița-Creșă nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul. S-a încasat de la Primăria s. Colibaș, r-nul Cahul în beneficiul Mariei Lebedenco salariul pentru absența forțată de la muncă pe perioada 29 decembrie 2008 – 15 octombrie 2009 în mărime de 13 851, 60 lei, pe perioada 24 februarie 2010 – 21 martie 2011 în mărime de 28 123,91 lei, s-a încasat cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică și serviciile notarului în mărime de 1 452 lei și cu titlu de prejudiciu moral – 10 000 lei. În partea încasării cheltuielilor de transport suportate în legătură cu prezentarea în instanță s-a respins.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 14 septembrie 2011 apelul declarat de Grădinița-Creșă nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Comrat din 28 decembrie 2011 s-a corectat greșeala strecurată în partea introductivă și rezolutivă a deciziei din 14 septembrie

2011 cu înlocuirea frazei „prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei” cu fraza „prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei”.

La 02 decembrie 2011 Grădinița-Creșă nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2012 a fost admis recursul declarat de Grădinița-Creșă nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul, casată decizia Curții de Apel Comrat din 14 septembrie 2011 și restituită pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat în alt complet de judecatori.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 iulie 2012 a fost strămutată pricina în cauză la Curtea de Apel Bender pentru judecarea în ordine de apel.

Rejudecând cauza, la 27 noiembrie 2012, Curtea de Apel Bender a respins apelul declarat de directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul Eremia Ana și a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul din 21 martie 2011.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a dat apreciere circumstanțelor cauzei și a stabilit că ordinele emise nu corespund legislației în vigoare, nefiind indicat motivul care a dus la reducerea statelor de personal, precum și fără coordonarea acestei reduceri cu Direcția raională Generală de Învățământ Cahul, după cum prevede pct. 4 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 388 din 31.03.2003. La fel, a susținut concluzia instanței de fond cum că reclamanta a fost concediată în detrimentul altor persoane, care activau temporar sau prin cumul și fără acordul comitetului sindical.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 13.03.2013, directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul Eremia Ana, a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Bender din 27.11.2012 și a hotărârii Judecătoriei Cahul din 21.03.2011 și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului recurenta a invocat interpretarea eronată a legii, aplicarea eronată a analogiei legii, precum și încălcarea de către instanțe a normelor de drept material și procedural.

Eremia Ana indică că sunt eronate concluziile instanțelor cum că nu au fost indicate motivele reducerilor în statele de personal, deoarece a scăzut numărul copiilor ce frecventează grădinița considerabil, ceea ce a condus la închiderea unei grupe, iar Direcția Generală de Învățământ prin ordinul nr. 296 din 30.10.2008 și-a dat acordul în acest sens.

Susține recurenta că, într-un caz similar, Curtea Supremă de Justiție a tălmăcit modul de aplicare a normelor de drept ce reglementează raporturile de muncă, menționând imposibilitatea aplicării Regulamentului aprobat prin HG nr. 388 din 31.03.2003 în contextul Codului muncii nou.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au

apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei. În viziunea recurentei, ordinul de concediere este legal, iar concluziile instanțelor sunt eronate.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Mai mult ca atât, în cererea de recurs recurentul invocă aceleași argumente expuse atât în cererea de apel, cât și pe parcursul examinării cauzei, care au fost supuse aprecierii în instanța de apel.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurente nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul Eremia Ana, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul Eremia Ana, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de directorul Grădiniței nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul Eremia Ana, împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 27 noiembrie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Lebedenco împotriva Grădiniței-Creșă nr. 1 din s. Colibaș, r-nul Cahul și Primăriei s. Colibaș, r-nul Cahul cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea